

ΙΟΥΝΙΟΣ.

Ν. Π. Ἐχει ἡμέρας 30. Ὁ ἥλιος εἶναι εἰς τὸν Καρκῖνον.

13 | 1 | Κυ. | † Τῶν ἁγίων 318 Θεοφόρων Πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Ἀ' Οἴκουμενικῆς Συνόδου. Ἰουστίνου Μάρτυρος τοῦ φιλοσόφου.

Ἄρειος, ὁ τοῖς πᾶσι γνωστός αἰρεσιάρχης, ὁ Λίβος μὲν τὸ γένος, πρωτοπρεσβύτερος δὲ τῆς τῶν Ἀλεξανδρείων Ἐκκλησίας, ἤρξατο περὶ τὸ 315 ἔτος, βλάσφημεῖν εἰς τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ λέγειν, ὅτι οὐκ ἔστι Θεὸς ἀληθινός, ὁμοούσιος τῷ Πατρὶ, ἀλλὰ κτίσμα καὶ ποίημα, καὶ ξένος τῆς οὐσίας καὶ δόξης τοῦ Πατρὸς. Ἐπειδὴ ἡ φρικτὴ αὕτη αἵρεσις ἐτάραττε πάντας τοὺς πιστοὺς, ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος συνεχάλεσε τὴν περιφημον Ἀ' Οἴκου. Σύνοδον εἰς Νίκαιαν πόλιν τῆς Βιθυνίας, ὅπου συναχθέντες πανταχόθεν τῷ 325 ἔτει οἱ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, τὸν μὲν Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ ἀνεκήρυξαν ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, τὸν δὲ δυσσεβῆ Ἄρειον ἀνεθεμάτισαν. Τοὺς θεοὺς τούτους Πατέρας ἀναγνωρίζουσα ἡ Ἐκκλησία κήρυκας τῆς πίστεως, μετὰ τοῖς Θεηγόροις Ἀποστόλοις, ὤρισε κατὰ τὴν παρούσαν Κυριακὴν ἐτήσιον αὐτῶν μνήμην εἰς δόξαν καὶ εὐχαριστίαν τοῦ Θεοῦ, εἰς ἔπαινον καὶ τιμὴν αὐτῶν, καὶ εἰς στερέωσιν τῆς ἀληθινῆς πίστεως.

14 | 2 | Δε. | Μνήμη Νικηφόρου Κωνσταντινουπόλεως.

15 | 3 | Τρ. | Λουκιλλιανοῦ Μάρτυρος.

16 | 4 | Τε. | Μητροφάνους Κωνσταντινουπόλεως.

17 | 5 | Πε. | Δωροθέου ἐπισκόπου Τύρου.

18 | 6 | Πα. | Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀναλήψεως. Ἰλαρίωνος τοῦ Ὁσίου καὶ Νέου.

19 | 7 | Σα. | Μνήμη τῶν ἀπ' αἰῶνος εὐσεβῶς Κεκοιμημένων. Θεοδότου Ἀγκύρας.

20 | 8 | Κυ. | † Τῆς Πεντηκοστῆς. Ἀργία τριήμερος. Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου.

Κατὰ τὴν σήμερον, ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Κυριακῆν, δεκάτην δὲ ἀπὸ τῆς Ἀναλήψεως, καὶ πεντηκοστὴν ἀπὸ τοῦ Πάσχα, περὶ ὥραν γ' τῆς ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἀναταλῆς τοῦ ἡλίου, ἐξαίφνης ἐγένετο τοιοῦτος ἦχος, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατερχόμενος, ὡς ὅταν πνέῃ ἄνεμος σφοδρὸς, καὶ ἐγέμισεν ὅλον τὸν οἶκον, ἐν ᾧ ἐκάθητο οἱ Ἀπόστολοι καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς. Εὐθὺς δὲ μετὰ τὸν ἦχόν ἐφάνησαν γλῶσσαι πυροειδεῖς, αἵτινες διαμερισθεῖσαι ἐκάθησαν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἐνὸς ἐκάστου, καὶ πάντες οἱ ἐκεῖ, πνευματέμφοροι γινόμενοι, ἤρξαντο λαλεῖν διὰ ξένων γλωσσῶν καὶ διαλέκτων ὅπως καὶ ἔτι ὑπηγόρευεν εἰς αὐτοὺς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. Ἐορτάζομεν οὖν σήμερον τὴν ἐν κόσμῳ ἐπιδημίαν τοῦ παναγίου Πνεύματος, τὴν τελείωσιν τῆς ὑποσχέσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἐλπίδος τῶν ἱερῶν αὐτοῦ Μαθητῶν. Αὕτη ἐστὶν ἡ μετέορτος καὶ τελευταία ἑορτὴ τοῦ μεγάλου μυστηρίου τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ Θεοῦ. Ἐν ταύτῃ τῇ ἑσχάτῃ, καὶ μεγάλῃ, καὶ σωτηρίῳ ἡμέρᾳ τῆς Πεντηκοστῆς, οἱ Ἀπόστολοι τοῦ Σωτῆρος οἱ πρῶτον ἰδιῶται καὶ ἀγράμματοι ἄλιεῖς, σοφισθέντες διαμίας ὑπὸ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἐθεολόγησαν τρανῶς τὰ οὐράνια δόγματα, καὶ ἐγένοντο οἱ κήρυκες τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ κόσμου παντός οἱ διδάσκαλοι.

21 | 9 | Δε. | † Τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Κυρίλλου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

22 | 10 | Τρ. | † Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης Μαρτύρων.

23 | 11 | Τε. | Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα τῶν Ἀποστόλων.

24 | 12 | Πε. | Ὀνουφρίου καὶ Πέτρου τῶν Ὁσίων.

25 | 13 | Πα. | Ἀκυλίνης Μάρτυρος.

26 | 14 | Σα. | Ἀπόδοσις τῆς Πεντηκοστῆς. Ἐλισσαίου τοῦ Προφήτου καὶ Μεθοδίου Πατριάρχου.

27 | 15 | Κυ. | † Κυριακῆ τῶν ἁγίων Πάντων. Ἀμῶς τοῦ Προφήτου. Ἐκαστὸν τῶν γνωρίμων ἁγίων τιμῶμεν εἰδικῶς εἰς μίαν τινὰ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἡμέραν, ὡς φαίνεται εἰς τὸ Μηνολόγιον· ἐπειδὴ δὲ πολλοὶ εἰσὶν ἡμῖν ἄγνωστοι, καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἐπολλαπλασιάσθη κατὰ καιροὺς καὶ ἔτι πολλαπλασιάζεται, καὶ οὐ παύεται πληθυνόμενος ἕως τῆς συντελείας, διὰ τοῦτο ἡ παρούσα ἑορτὴ.

28 | 16 | Δε. | Τύχωνος Ἀμαθοῦντος. Ἀρχεται ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.

29 | 17 | Τρ. | Μανουήλ, Σαβὲλ καὶ Ἰσμαήλ Μαρτύρων.

30 | 18 | Τε. | Λεοντίου Μάρτυρος.

N. Π.

Ἰούλιος.

1	19	Πε.	Ἰούδα τοῦ Ἀποστόλου.
2	20	Πα.	Μεθοδίου ἐπισκόπου Πατάρων.
3	21	Σα.	Ἰουλιανοῦ τοῦ Ταρσέως Ἱερομάρτυρος.
4	22	Κυ.	† Εὐσεβίου ἐπισκόπου Σαμοσάτων.
5	23	Δε.	Ἀγριππίνης Μάρτυρος.
6	24	Τρ.	† Τὸ Γενέθλιον τοῦ Προδρόμου. Τοῦτον τὸν ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα, καὶ Θεομαρτύρητον Προφήτην ἀπάντων τῶν Προφητῶν ὑπέρτερον, γεννήσασα ἡ γηραιά καὶ στείρα Ἐλισάβετ, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς κυφορίας αὐτῆς, ἐνέπλησεν πάντας τοὺς συγγενεῖς καὶ περιοίκους εὐφροσύνης καὶ θαύματος. Ἀλλὰ πολλῶν θαυμαστότερα ἐφάνησαν ἐφεξῆς, κατὰ τὴν ὁγδόην ἡμέραν τῆς περιτομῆς, τὰ Ὀνομαστήρια τοῦ Παιδίου. Βλ. Λουκ. 1, 57—66.
7	25	Τε.	Φεβρωνίας Μάρτυρος.
8	26	Πε.	Δαυὶδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη.
9	27	Πα.	Σαμψῶν τοῦ Ξενοδόχου.
10	28	Σα.	Ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν Ἀναργύρων. Ὅρα Ἰαν. 31.
11	29	Κυ.	† Πέτρου καὶ Παύλου τῶν κορυφαίων Ἀποστόλων. Ὁ μὲν Θεομακάριστος Πέτρος, Σίμων τὸ πρῶτον καλούμενος, ἦν ἐκ Βηθσαιδᾶ τῆς Γαλιλαίας, ἀλιεὺς τὴν τέχνην, ἰδιώτης καὶ πτωχός. Ὑψωθείς δὲ ὑπὸ τοῦ Κυρίου εἰς τὸ ἀποστολικὸν ἀξίωμα, καὶ γενόμενος αὐτοῦ ἀχώριστος καὶ ζηλωτὴς μαθητὴς, ἠκολούθησεν αὐτῷ ἀπ' ἀρχῆς τοῦ σωτηρίου κηρύγματος ἕως εἰς τὸ πάθος αὐτό, ἐνδὸν τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως Καϊάφα, ὅπου ἀρνησάμενος αὐτὸν τρίς διὰ τὸν ἐκ τῶν Ἰουδαίων φόβον, ἔλαβε πάλιν διὰ πικροτάτων δακρῶν πληρεστάτην τοῦ οἰκείου παραπτώματος τὴν συγχώρησιν. Μετὰ δὲ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ κηρύξας αὐτὸν εἰς τὴν Ἰουδαίαν, τὴν Ἀντιόχειαν καὶ τινὰ τῆς Ἀσίας μέρη, κατήνησε τελευταῖον εἰς Ῥώμην, ἐνθα σταυρωθεὶς ὑπὸ Νέρωνος, ἀνῆλθεν εἰς τὰς αἰωνίους μονάς. Ὁ δὲ Θεοπέσιος Παῦλος, τὸ Σκεῦος τῆς ἐκλογῆς τοῦ Χριστοῦ, ἡ δόξα τῆς ἐκκλησίας, ὁ Ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν καὶ τοῦ κόσμου παντός ὁ διδάσκαλος, ἦν Ταρσεὺς τὴν πατρίδα καὶ πολίτης Ῥωμαῖος τὴν τιμὴν, Ἰουδαῖος δὲ τὸ γένος καὶ Φαρισαῖος τὸ τάγμα, διὸ καὶ θερμότατος ζηλωτὴς κατ' ἀρχὰς τῶν πατρικῶν αὐτοῦ παραδόσεων, καὶ σφοδρὸς τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας διώκτης. Ἀπερχόμενος δὲ ποτε εἰς Δαμασκόν, ἵνα ἀγάγη ἐκεῖθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ δεσμίους, ἔσους ἂν εὕρη πιστεύοντας εἰς Χριστὸν, πλησιάσας εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην, περιλάμπεται κατὰ μεσημβρίαν ἐξαίφνης ὑπὸ οὐρανοῦ φωτὸς, καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν, ἀκούει φωνῆν, λέγουσαν αὐτῷ: Σαούλ, Σαούλ, τί με διώκεις; Καὶ ἐρωτήσας: Τίς εἰ Κύριε; ἀκούει πάλιν: Ἐγὼ εἰμὶ Ἰησοῦς, ὃν σὺ διώκεις. Σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν. Ἡ οὐράνιος αὐτῆ φωνὴ καὶ φωτοχυσία κατέστησεν αὐτὸν ἐντρομον, καὶ ἐτύφλωσε πρὸς καιρὸν· εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν πόλιν χειραγωγούμενος, καὶ κατὰ θεῖαν ἀποκάλυψιν, βαπτισθεὶς ὑπὸ τοῦ ἐκαὶ Ἀποστόλου Ἀνανίου, ἀνοίγει πάλιν τοὺς σωματικοὺς ὀμοῦ καὶ ψυχικοὺς ὀφθαλμοὺς, πρὸς ἐπίγνωσιν τοῦ ἀνατειλάντος Ἡλίου τῆς δικαιοσύνης. Τὸν δὲ μετὰ ταῦτα ζῆλον αὐτοῦ εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τὸν διάκυρον πόθον ὑπὲρ τῆς τῶν πάντων σωτηρίας, δι' ὃν ἐγένετο τοῖς πᾶσι τὰ πάντα, ἵνα τοὺς πάντας σώσῃ, ὅφ' οὗ τὴν καρδίαν φλεγόμενος, περιήρχετο συνεχῶς εἰς ἐπίσκεψιν πάντων. Ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς, ἀποτιμηθεὶς τὴν κεφαλὴν ἐν Ῥώμῃ κατὰ τὸν αὐτόν, ὡς λέγουσι τινές, χρόνον, καθ' ὃν καὶ ὁ Πέτρος ἐσταυρώθη.
12	30	Δε.	† Ἡ Σύναξις τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφρόμων Ἀποστόλων, τῶν Δώδεκα.

		Ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου.	Δύσις.	Μέγεθος τῆς ἡμέρας.
13	1	4 ὥρ. 38 λ.	7 ὥρ. 21 λ.	14 ὥρ. 43 λ.
18	6	4 » 39 »	7 » 23 »	14 » 44 »
23	11	4 » 40 »	7 » 24 »	14 » 44 »
28	16	4 » 41 »	7 » 24 »	14 » 43 »
3	21	4 » 43 »	7 » 24 »	14 » 41 »
8	26	4 » 46 »	7 » 23 »	14 » 37 »
12	30	4 » 48 »	7 » 22 »	14 » 33 »

Σελήνης πρῶτον τέταρτον τὴν 5 (17) Ἰουνίου εἰς τὰς 7 ὥρας 50 λ. π. μ.

Πανσέληνος τὴν 11 (23) Ἰουνίου εἰς τὰς 7 ὥρας 14 λ. π. μ.

Σελήνης τελευταῖον τέταρτον τὴν 20 Ἰουνίου (2 Ἰουλίου) εἰς τὰς 6 ὥρας 21 λ. π. μ.

Νέα Σελήνη τὴν 27 Ἰουνίου (9 Ἰουλίου) εἰς τὰς 3 ὥρας 13 λ. μ. μ.

Τὸ θέρος ἀρχεῖται τὴν 9 (21) Ἰουνίου εἰς τὰς 11 ὥρας 39 λ. π. μ.